منظر وموقع

נוף מקום

placescape

متحف اسرائيل، القدس ● صندوق القدس ● بلدية القدس، دائرة الشبيبة والرياضة والمجتمع.
מוזיאון ישראל, ירושלים ● הקרן לירושלים ● עיריית ירושלים, המחלקה לנוער ספורט וחברה
The Israel Museum, Jerusalem ● The Jerusalem Foundation ● The Municipality of Jerusalem, Youth,Sport & Community Department

القيّم المسؤول: تامير راونر
التصميم والصور: تامير راونر
ترجمة: جميل أبو طعمه
صورة الغلاف: التقطها ناحوم تي جيدال
التنضيد: مطابع زوهر ليمتد، القدس
طباعة: هامكور ليمتد، القدس
متحف اسرائيل، القدس، جميع الحقوق محفوظة، ١٩٨٥

אוצר אחראי: תמיר ראונר
עיצוב ותצלומים: תמיר ראונר
צילום העטיפה: נחום טים גידל
עריכה לשונית: שרה אורי
סדר: "זוהר" סדר־צלם
לוחות והדפסה: דפוס המקור
© כל הזכויות שמורות למוזיאון ישראל, 1985

Curator in Charge: Tamir Rauner
Design and photographs: Tamir Rauner
Translation: Judy Levy
Cover photograph: Nahum T. Gidal
Typesetting: Zohar Typesetting Ltd., Jerusalem
Printed by Hamakor Press Ltd., Jerusalem
© The Israel Museum, Jerusalem, 1985

منظر وموقع
נוף מקום
placescape

ترافق هذه الكراسة معرض «منظر وموقع» في مركز بيلي. ادرسها اثناء زيارتك للـمعرض ثـم احتفظ بها تذكارًا.

חוברת זו מלווה את התערוכה "נוף מקום" במרכז פיילי. עיין בה תוך כדי הביקור בתערוכה, ואחר כך שמור אותה למזכרת.

This booklet accompanies the Placescape exhibition at the Paley Center. Study it during your visit to the exhibition and then keep it as a souvenir.

الـمشتركون:
ابراهيـم حجازي
اسد عزي
افيجدور ستيـماتسكي
ايجئال توماركن
ايف مينس
تالا زييف
تيـم جيدال
خليل ريان
راحيل رابنوفيتش
روت بانتوفارو
سـوزان حزان
شاؤول شاتس
شلوميصيون
طالب دويك
ميخائيل كوفنر

دُعي كل فنان مشترك في الـمعرض الى مركز بيلي لـمشاهدة الـمكان (اذا لـم يكن يعرفه) واستيعاب الـمنظر الـممتد امامه من الشرفات الفسيحة. وبينـما كان الـمكان والـمنظر الطبيعي بـمثابة نقطة انطلاق مشتركة لجميع الاعمال الفنية، إلّا ان كل فنان عالجها بطريقته الخاصة. والآن، عندما تقوم بزيارة الـمعرض سيكون لديك منظور مزدوج: يـمكنك مشاهدة الـمكان والـمنظر كما شاهدهما الفنانون اثناء العمل، كما يـمكنك مشاهدة الاعمال الفنية التي جاءت ردًا على مشاهداتهم. ونأمل عن طريق ادراك الطريقةالخاصة التي اختارها كل فنان لتحقيق علاقته بالـمكان وبالـمنظر الطبيعي، نأمل ان نقترب، كمتفرجين، من فهم الاعمال الفنية، ونستـمتع بتجربة اكثر إثراءً من مشاهدتها.
وطلبت من كل فنان ان يشاركنا افكاره ببضع جُمل يقولـها عن عملـه الفني. وستجد فيـما يلي تصريحًا قصيرًا ادلى به كل فنان مع صورة لكل عمل قام به او جزء منه. اقترح ان تلقي نظرة على كل عمل فني قبل قراءة ما قالـه الفنان عنه، ثـم عُدْ الى العمل الفني وانت تقرأ ما قالـه الفنان، واخيرًا أمعن النظر في العمل الفني مرة اخرى دون نص مكتوب او شرح. في الـمرة الاولى، قد يُعيق الشرح اكتشافك، او اشياء لـم يكن الفنان حتى على علـم بها (إن وُجدت). وفي الـمرة الثانية، قد يساعدك ما قالـه الفنان على ملاحظة امور لـم تلاحظها في الـمرة الاولى (إذا وُجدت)، وفي الـمرة الثالثة، بعد ان تكون قد اطلعت على العمل الفني بنفسك وقرأت ما قالـه الفنان، ندعوك للعودة الى العمل الفني للتفكير فيه والاحساس به انت نفسك.

تامير راونر

משתתפים:
נחום טים גידל
טאלב דואק
טלה זיו
סוזן חזן
איברהים חיג'אזי
איו מנס
אביגדור סטמצקי
אסד עזי
רות פנטופרו
מיכאל קובנר
רחל רבינוביץ
חליל ריאן
שלומציון
שאול שץ
יגאל תומרקין

כל אמן שהזמנתי להשתתף בתערוכה בא למרכז פיילי והתרשם מן המקום (אם לא הכיר אותו קודם) ומן הנוף שנשקף מן המרפסות הגדולות. הנוף והמקום הם נקודת המוצא לנושאי העבודות, אבל ממקור משותף זה פנה כל אמן לדרכו האמנותית האישית. וכך, כאשר אתה מבקר בתערוכה, אתה יכול להתבונן בנוף ובמקום כפי שעשו האמנים בתקופת עבודתם, וגם לראות את עבודותיהם המתייחסות לאותו נוף ולאותו מקום. אני מקווה, שזיהוי הדרך השונה שכל אמן בחר להתייחסות אל הנוף והמקום יקרב אותנו, הצופים, להבנה טובה יותר של כל יצירה ולחוויה מלאה יותר של התבוננות.

ביקשתי מכל אמן לומר כמה משפטים על עבודתו – דברים שיכולים, לדעתו, להאיר את עינינו כאשר אנו מתבוננים ביצירה, או דברים שישתפו אותנו בחלק ממחשבותיו הקשורות לעבודה. בהמשך החוברת תמצא דברים קצרים מאת כל אמן לצד תצלום של עבודתו או של חלק ממנה.
אני מציע לך להתבונן בכל עבודה פעם אחת לפני קריאת דברי האמנים שבחוברת, ורק אחר כך לחזור ולהתבונן בעבודה תוך כדי קריאת הדברים, ולבסוף לשוב אליה ולראות אותה פעם נוספת ללא שום טקסט או דברי הסבר. כי בהתבוננות הראשונה שלך, דברי ההסבר עלולים להפריע לך לגלות בעבודה דברים שהאמן לא התייחס אליהם או שלא ידע כלל שישנם בה (אם אכן תגלה). בפעם השנייה עשויים דברי האמן לעזור לך לראות בעבודה דברים שאולי לא ראית קודם (אם הם אכן שם). בפעם השלישית, אחרי שהתבוננת בעבודה, ואחרי שקראת את דברי האמן, אתה מוזמן לשוב אל היצירה, להרגיש ולחשוב בעצמך.

תמיר ראונר

Participants:
Asad Azi
Taleb Duek
Nahum Tim Gidal
Susan Hazan
Ibrahim Hijazi
Michael Kovner
Eve Menes
Ruth Pantofaru
Rachel Rabinowitz
Khalil Raian
Shaul Shatz
Shlomzion
Tala Sive
Avigdor Stematsky
Igael Tumarkin

Each of the artists participating in the exhibition was invited to the Paley Center to see the place (if he was not already familiar with it) and to absorb the view from the spacious balconies. While the place and the landscape served as a common point of departure for all the works, each artist dealt with them in his own way. Now, when you visit the exhibition, you have a double perspective: you can see the place and the view as it was seen by the artists in the course of their work, and you can study the works which were created in response. I hope that by recognizing the particular way each artist chose to realize his relation to the place and to the landscape, we shall come closer, as spectators, to understanding the work and shall enjoy a richer experience of viewing them.

I have asked each artist to share his thoughts about his work with us in a few sentences. In the next few pages you will find a short statement by each artist accompanying a photograph of the whole or part of his work.

I suggest that you look at each work once before reading what the artist has said about it, then return to the work while reading the statement, and finally study the work once more with no text or explanations. The first time, the explanations may interfere with your discovery of things of which the artist may not even be aware (if they exist). The second time, the artist's own words may help you see things which you did not notice the first time around (if they are there), and the third time, after having looked at the work yourself and having read the artist's words, you are invited back to the work to think and feel for yourself.

Tamir Rauner

افيجدور ستيـماتسكي

توحي القدس بعالـم من الارتباطات، عالـم تاريخي، شيء مركزي لجميع الثقافات. فهل ينطلق الـمرء من ذلك العالـم، ام يجاريه؟ احاول ان آخذ كل هذا بحرية تلائم طبيعتي وتصوري. وفي كل حالـة اركز على النقطة الاساسية للوحتي. ليست صُوري نسخًا عن الـمنظر الطبيعي، بل هي متصلـة به. انا شخصيا لا ارى القدس وقد تحولت الى شيء مزركش.

افيجدور ستيـماتسكي من مواليد عام ١٩٠٨. ويسكن في تل أبيب

אביגדור סטימצקי

ירושלים כנושא יכולה להיות עולם של אסוציאציות, עולם היסטורי. היא מופיעה כמשהו מרכזי בתרבות האנושית. האם להיות משוחרר מכך? האם ללכת בעקבות זה? אני משתדל לקחת את כל אלה בחופשיות שתתאים לאופיי ולתפיסתי. אני מתמצת ומרכז כל פעם את הדבר שנחוץ לי בציור. הציורים שלי אינם העתקי נוף, אבל בכל זאת קשורים לו. איני חושב שהולם את ירושלים להפכה למשהו מאוד צבעוני, אבל תיתכן גם גישה כזו.

אביגדור סטימצקי נולד ב־1908, גר בתל־אביב.

Avigdor Stematsky

Jerusalem suggests a world of associations, a historic world, something central to all cultures. Should one break free from that world, or go along with it? I try to take all this with a freedom that suits my character and perception. In each instance I focus and concentrate on the one point that's essential to my painting. My pictures are not copies of the landscape, but they are connected to it. I personally don't see Jerusalem as being transformed into something very colorful.

Avigdor Stematsky was born in 1908. He lives in Tel Aviv.

راحيل رابنوفيتش

زرت مركز بيلي ثم اخرجت اعمالي الفنية في البيت؛ الاشكال ترجمة ذاتية.. ويفترض ان تقود اللوحات العين في دوائر من الداخل الى الخارج وبالعكس. ويشير الداخل والخارج الى المكان والى نفسي؛ اما منظر اللوحة فيفسر ويعكس وضعي.

راحيل رابنوفيتش من مواليد عام ١٩٥٦، وتعيش وتسكن في كيبوتس دافنا

רחל רבינוביץ

הייתי במרכז פיילי ואחר כך עשיתי את העבודות בסטודיו בבית. הדמויות הן אוטוביוגראפיות. הציורים אמורים להוליך את העין במעגלים מן הפנים אל החוץ וחזר חלילה. הפנים והחוץ הם גם של המקום וגם שלי עצמי, כשהנוף בציור מפרש ומשקף את מצבי.

רחל רבינוביץ נולדה ב־1956, גרה ועובדת בקיבוץ דפנה.

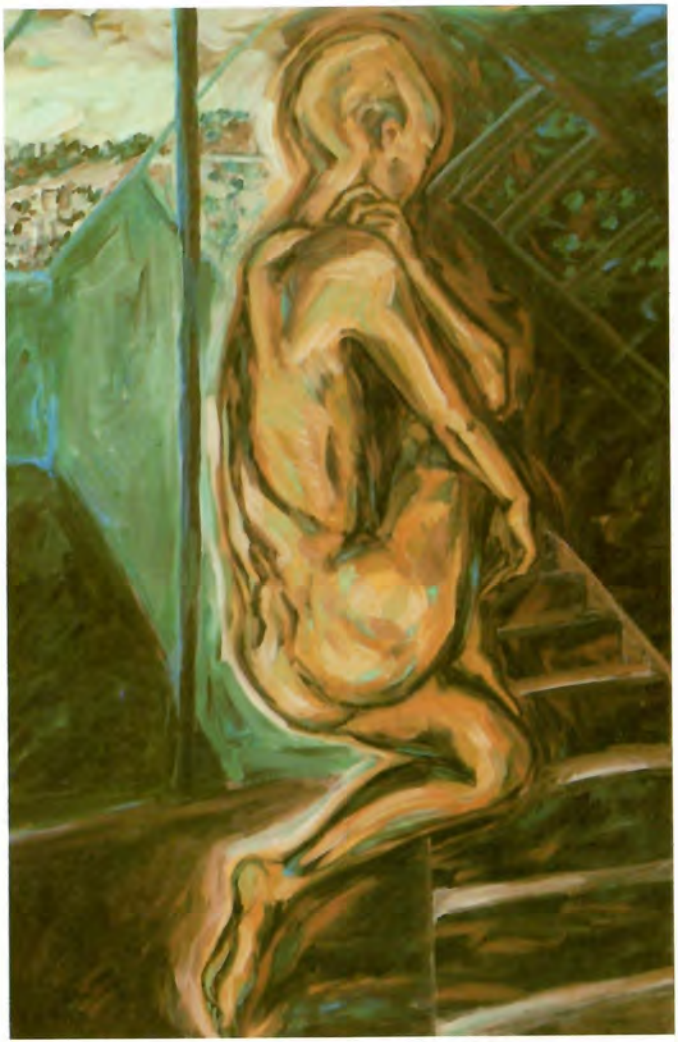

Rachel Rabinowitz

I went to the Paley Center and then created the actual works in my studio at home. The figures are autobiographical. The paintings are supposed to guide the eye in circles from the inside out and vice versa. The inside and outside refer both to the place and to myself, the landscape of the painting interpreting and reflecting my own situation.

Rachel Rabinowitz was born in 1956. She lives and works in Kibbutz Dafna.

اسد عزّي

ان قصدي هو الامتداد من المنظر الطبيعي المعيّن الى ارسم، واعادة تنظيم المنظر تحت تأثير الضوء واللون والرمز والتاريخ وتجربتي الشخصية في الموقع. حاولت ملاءمة كل هذه الاشياء مع «خط يدي» الفردي.

اسد عزّي من مواليد عام ١٩٥٧، يسكن ويعمل في القدس .

אסד עזי

הכוונה שלי היא לצאת מנוף נתון לציור. לארגן את הנוף מחדש בהשפעת האור, הצבע, הסמלים, ההיסטוריה והחוויה האישית שלי במקום. ניסיתי להתאים את כל אלה ל"כתב־היד" האישי שלי.

אסד עזי נולד ב1957, גר ועובד בתל־אביב.

Asad Azi

My intention is to extend from a given landscape into painting, to reorganize the landscape under the influence of light, colour, symbols, history and my personal experience in the place. I tried to fit all those things with my individual "handwriting".

Asad Azi was born in 1957. He lives and works in Jerusalem.

ايف مينس

ارى ان الـمنظر يتألف من مركبّين متعارضين: الـمنظر الطبيعي نفسه – الجبال والاحجار، وما بناه الانسان عليه – والشوارع والـمنشآت. رسمت الجبال بطريقة حرّة في عمق الفضاء، لكنني رسمت الشوارع، والبيوت، والسيارات، والحامل الذي ارسم عليه والـمظلة، رسمتها بخطوط مستقيـمة مستخدمًا الـمسطرة. وهكذا فان اللونين الزهري والاصفر يـمثلان الفضاء الذي لا شكل لـه بيني وبين الجبال. بينـما تظهر البيوت والسيارات محددة كبقع سـوداء او في رسم لا لون لـه.

ايف مينس من مواليد عام ١٩٣٧؛ تعيش وتعمل في القدس.

איו מנס

הנוף נראה לי כמורכב משני מרכיבים בעלי אופי שונה: הנוף הגולמי – ההרים והאבנים; ומה שהאדם יצר עליו – הרחובות והמבנים. את ההרים בחלל העמוק ציירתי באופן חופשי; לעומת זאת את הרחובות, הבתים, המכוניות, וגם את כן הציור שלי והשמשייה, ציירתי בקווים ישרים, ואף נעזרתי בסרגל. כך מייצגים הצבעים הוורודים והצהובים את החלל האמורפי שביני לבין ההרים, ואילו הבתים והמכוניות מופיעים בכתמים מוגדרים וכהים או ברישום ללא צבע.

איו מנס נולדה ב־1937, גרה ועובדת בירושלים.

Eve Menes

I see the landscape as being composed of two contrasting components: the raw landscape – the mountains and stone, and what man has built on it – the streets and structures. I free-painted the mountains within the deep space, but I painted the streets, the houses, the cars, my easel and the parasol in straight lines, using a ruler. Thus the pinks and yellows represent the amorphous space between myself and the mountains, while the houses and cars appear as defined and dark patches or in a colourless drawing.

Eve Menes was born in 1937. She lives and works in Jerusalem.

طالب دويك

احاول ترجمة المنظر الطبيعي الى اسطر ونقط، وفي الوقت ذاته اعبر عن امانيّ وافكاري بالنسبة له: توجد في لوحتي اشجار اكثر من تلك الموجودة في المنظر الطبيعي نفسه، وتشمل كذلك زوجين من حمائم السلام، والسماء بالنسبة لي كلها جمال وكمال. احاول رسم لوحات جميلة.

طالب دويك من مواليد عام ١٩٥٢. يعيش ويعمل في القدس.

טאלב דואק

אני מנסה לתרגם את מראה הנוף לקווים ולנקודות, ויחד עם זה אני מבטא את שאיפותי ומחשבותי עליו: בציור יש יותר עצים מאשר בנוף, יש זוג יוני־שלום, והשמים יפים ומושלמים בעיני. אני מנסה לצייר ציור יפה.

טאלב דואק נולד ב־1952, גר ועובד בירושלים.

Taleb Duek

I try to translate the landscape into lines and dots, and at the same time I express my aspirations and thoughts in relating to it: my painting has more trees than exist in the landscape itself. It also includes a pair of peace doves, and the sky is to me beautiful and perfect. I try to paint beautiful paintings.

Taleb Duek was born in 1952. He lives and works in Jerusalem.

أثر عُثر عليه، مركز بيلي
חפץ מזדמן, מרכז פיילי
Objet Trouvé, Paley Center

وُجدت قيثارة في اور الكلدانية	נמצא נבל באור־כשדים	A lyre was found In Ur of the Chaldees
«... وراح ابراهيم من اور الكلدانية».	"...ואברהם יצא מאור כשדים"	"...And Abraham went out from Ur of the Chaldees."
قيثارة من اور تشاهد في القدس	נבל מאור נראה בירושלים	A Lyre from Ur Is seen in Jerusalem

ناحوم تيـم جيدال

في الرسم والنحت يكون مصدر العمل الفني هو عالـم الفنان الداخلي. اما في التصوير فأن الـمصدر هو العالـم الخارجي كما يبدو للـمصور الذاتي. ان الـمصور لا يوحي بالـمعني بل يجده (إن كان موجودًا في الـمكان الذي يبحث فيه). انني التقط الصور بالحدس لا بالعقل. وادعو الـمشاهد الى تقبل ما يجد.

ولد الدكتور ناحوم تيـم جيدال عام ١٩٠٩، وهو يعيش ويعمل في القدس

נחום טים גידל

בציור ובפיסול מקור העבודה הוא העולם הפנימי של האמן. ואילו בצילום המקור הוא העולם החיצוני, אבל כפי שהוא נראה על ידי הצלם הסובייקטיבי. הצלם אינו נותן משמעות, אלא מוצא אותה (אם היא נמצאת במקום שהוא מחפש). איני מצלם בעזרת השכל, אני עושה זאת בעזרת אינטואיציה. הצופה יכול לקחת מן הצילום את מה שהוא מוצא בו.

נחום טים גידל נולד ב־1909, גר ועובד בירושלים.

Nahum Tim Gidal

In painting and sculpture the source of the work is the artist's inner world. But in photography the source is the outside world as it appears to the subjective photographer. The photographer does not imbue meaning but finds it (if it is where he is looking). I photograph with my intuition rather than with my brain. The spectator is invited to take what he can find.

Nahum Tim Gidal was born in 1909. He lives and works in Jerusalem.

Susan Hazan

The view from the Paley Center is airy and ephemeral, a feeling which I attempted to translate into wool and soft materials. The earth and stone are solid, especially the closer you get to where you are standing. This is the sense I tried to convey through the stone and by creating a connection between the soft and light material and the hard and heavy one. The stone also served as a weight for stretching the weave threads. My materials are wool, linen, cotton, straw and stone. I extract the colours from plants myself.

Susan Hazan was born in 1952. She lives and works in Jerusalem.

סוזן חזן

הנוף של מרכז פיילי אווירי ויש בו תחושה של שמימיות שרציתי לתרגם לצמר ולחומרים רכים. האדמה והאבן הן מוצקות, ובעיקר ככל שמתקרבים למקום שעומדים עליו. תחושה זו רציתי להעביר באמצעות האבן ויצירת הקשר שבין החומר הרך והקל לחומר הקשה והכבד. האבן משמשת גם כמשקולת למתיחת החוטים בזמן האריגה. החומרים הם צמר, כותנה, פשתן, קש ואבן. את הצבעים הכנתי מצמחים.

סוזן חזן נולדה ב־1952, גרה ועובדת בירושלים.

سـوزان حزان

الـمنظر من مركز بيلي وهمي وسريع الزوال، وهو احساس حاولت·ترجمته الى صوف ومواد ناعمه. إن الارض والحجارة صلبة، خاصة كلما اقتربت من الـمكان الذي تقف فيه. هذا هو الاحساس الذي حاولت نقلـه عن طريق الحجارة وخلق علاقة بين الـمادة الناعمة والخفيفة والـمادة الصلبة الثقيلـة. واستُخدم الحجر كذلك لشد خيوط الحياكة. الـمواد التي استخدمتها، الصوف والكتان، والقطن والقش والحجر. واستخرج الالوان من النباتات بنفسي.

ولدت سـوزان عام ١٩٥٢، وهي تعيش وتعمل في القدس

شاؤول شاتس

اسكن بجانب غابة ارمون هانتسيف، وارسم معظم لوحاتي وانا في بيتي، اما مواضيعي فاختارها من الاشياء الاقرب الى بيتي: الناس، الساحة والمنظر. نقلت موضوع المنظر من مركز بيلي الى منطقتي. ومع انني ضمنت لوحاتي اشياء يمكن مشاهدتها من بيلي، فقد بقيت في الواقع ضمن منظري الخاص بي، بقيت في بيتي.

شاؤول شاتس من مواليد ١٩٤٤، يسكن ويعمل في القدس

שאול שץ

אני גר על יד חורשת ארמון הנציב. את רוב ציורי אני מצייר מן הבית, הנושאים שלי הם הדברים הכי קרובים לבית: האנשים, החצר והנוף. לקחתי את הנושא של הנוף ממרכז פיילי והכנסתי אותו לתחום הנוף שלי. ציירתי גם דברים שרואים משם, אבל בעצם נשארתי באזור הנוף שלי, נשארתי בבית.

שאול שץ נולד ב־1944, גר ועובד בירושלים.

Shaul Shatz

I live near the woods of Armon Hanatziv. I paint most of my paintings from my house and my subjects are invariably the things closest to home: the people, the yard, and the view. I removed the subject of the view from the Paley Center to my area. Though I included in my painting things that can be seen from Paley, I remained in fact within my own view; I remained at home.

Shaul Shatz was born in 1944. He lives and works in Jerusalem.

شلوميصيون

ذهبت من مركز بيلي الى جبل سكوبس لـمشاهدة مركز بيلي في موقعه. وفي احدى اللوحات وصفت ما شاهدت، وفي لوحة اخرى استعملت صورة قديـمة لنقل صورة عما كان عليه الـمكان قبل ثـمانين عامًا. اما الصورة الثانية فتشبه تصوير الحلـم.

ولدت شلوميصيون عام ١٩٣٠، وهي تعيش وتعمل في القدس

שלומציון

התרחקתי ממרכז פיילי אל פסגת הר הצופים להתבונן בנוף שבתוכו מרכז פיילי. בציור אחד תיארתי את מה שראיתי היום, ובציור השני נעזרתי בתצלום ישן – ותיארתי איך אותו מקום היה נראה לפני כשמונים שנה. הציור השני הוא כמו תיאור של חלום.

שלומציון נולדה ב־1930, גרה ועובדת בירושלים.

Shlomzion

I went from the Paley Center to Mount Scopus to see the Paley Center in its own setting. In one painting I described what I saw today, in another I used an old photograph to convey the way the place looked about eighty years ago. The second painting resembles the depiction of a dream.

Shlomzion was born in 1930. She lives and works in Jerusalem.

خليل ريّان

تطلعت الى المنظر ثم تجاوزته الى لوحة تشبهه في شكله الرئيسي لكنها تختلف عنه وفقًا لتصوري، كما تشاهد.

ولد خليل عام ١٩٤٦، ويسكن في طمره ويعمل في القدس

חליל ריאן

הסתכלתי על הנוף ויצאתי ממנו לציור שדומה לו בצורות העיקריות, אבל שונה ממנו בהתאם לתפיסתי, כפי שאפשר לראות.

חליל ריאן נולד ב־1946, גר בתמרה ועובד בירושלים.

Khalil Raian

I looked at the view and then I went beyond it to a painting which resembles it in its main form but differs from it according to my concept, as you can see.

Khalil Raian was born in 1946. He lives in Tamra and works in Jerusalem.

روث بانتوفارو

ان الـمنظر الطبيعي للقدس مريح للنظر ورمادي؛ والوان لوحتي خاصة بي، والـمواد كذلك هي موادي الـمعتادة. اخذت الـمواد التي اثارت اهتـمامي من الـمنظر الطبيعي واستخدمتها لانتاج لوحتي.

ولدت روث بانتوفارو عام ١٩٥٢، وتعيش وتعمل في القدس

רות פנטופרו

לנוף בירושלים יש צבעוניות רכה ואפורה. הצבעוניות בעבודה היא הצבעוניות שלי. גם החומרים הם החומרים שאני עובדת אתם בדרך כלל. מן הנוף הוצאתי מִרקמים שעניינו אותי, ומהם יצאה עבודתי.

רות פנטופרו נולדה ב־1952, גרה ועובדת בירושלים.

Ruth Pantofaru

The Jerusalem landscape is soft and grey. The colours of my work are my own. The materials are also my usual materials. I took those textures which interested me from the landscape and used them to produce my work.

Ruth Pantofaru was born in 1952. She lives and works in Jerusalem.

Michael Kovner

From the Paley Center you can see Mount Scopus and the Mount of Olives. The university on Mount Scopus breaks up the mountain's beautiful lines. I am left with the Mount of Olives. But if I'm going to paint the Mount of Olives, I would have preferred to paint it from the direction of the Old City. From there you can see all the beautiful buildings and the trees which are invisible from here. I was interested in the amusing dialogue between the natural landscape – the wadi, the mountain, the trees – and what man has erected in honour of God, a "theatre" of strange colours and shapes which exists in an odd harmony with its surroundings.

Michael Kovner was born in 1948. He lives and works in Jerusalem.

מיכאל קובנר

ממרכז פיילי רואים את הר הצופים והר הזיתים. על הר הצופים יש אוניברסיטה, שחוסמת את הקו היפה שלו. נשאר לי הר הזיתים. אם כבר לצייר את הר הזיתים, רציתי לצייר אותו מכיוון העיר העתיקה. משם רואים את כל המבנים הנפלאים ואת העצים שלא רואים מכאן. עניין אותי הדו־שיח בין הנוף הטבעי – הוואדי, ההר, העצים – לבין מה שהקים לו האדם לכבוד האלוהים: ה"תיאטרון" הזה, עם הצבעים והצורות המשונות, שמתקיים באופן מוזר בהרמוניה עם הסובב לו.

מיכאל קובנר נולד ב־1948, גר ועובד בירושלים.

ميخائيل كوفنر

من مركز بيلي تستطيع رؤية جبل سكوبس وجبل الزيتون. تقطع الجامعة على جبل سكوبس خطوط الجبال الجميلة. ويبقى لدى جبل الزيتون. لكن إن كنت سأرسم لوحة لجبل الزيتون، فاني افضل ان ارسمها من جهة البلدة القديمة، فمن هناك يمكنك ان ترى جميع المباني والاشجار الجميلة التي لا تظهر من هنا. اثار اهتمامي الحوار الطريف بين المنظر الطبيعي – الوادي والجبل والاشجار – وما اقامه الانسان تكريماً للـه، «مسرح» ذو الوان وأشكال غريبة قائمة بانسجام غير متناسق مع ما يحيطها من مبانٍ.

ميخائيل كوفنر من مواليد عام ١٩٤٨؛ وهو يعيش ويعمل في القدس.

ابراهيـم حجازي

في البيت الـمبني على الطريقة العربية، الذي يُبيّض كل سنه، يتقشر الرسم عن الحائط عادة وتصبح الطبقات مكشوفة. وتوجد في الـمنظر الطبيعي طبقات احاول عرضها ايضاً.

ابراهيـم حجازي من مواليد عام ١٩٥٣، ويعيش ويعمل في القدس.

איברהים חיג'אזי

בבית ערבי, שמסיידים אותו בכל שנה, במשך הזמן הצבע מתקלף ורואים את השכבות. גם לנוף יש שכבות, ואני מנסה לחשוף אותן.

איברהים חיג'אזי נולד ב־1953, גר ועובד בירושלים.

Ibrahim Hijazi

In an Arab house, which is whitewashed every year, the paint eventually peels off the walls and the layers become visible. The landscape also has layers which I try to expose.

Ibrahim Hijazi was born in 1953. He lives and works in Jerusalem.

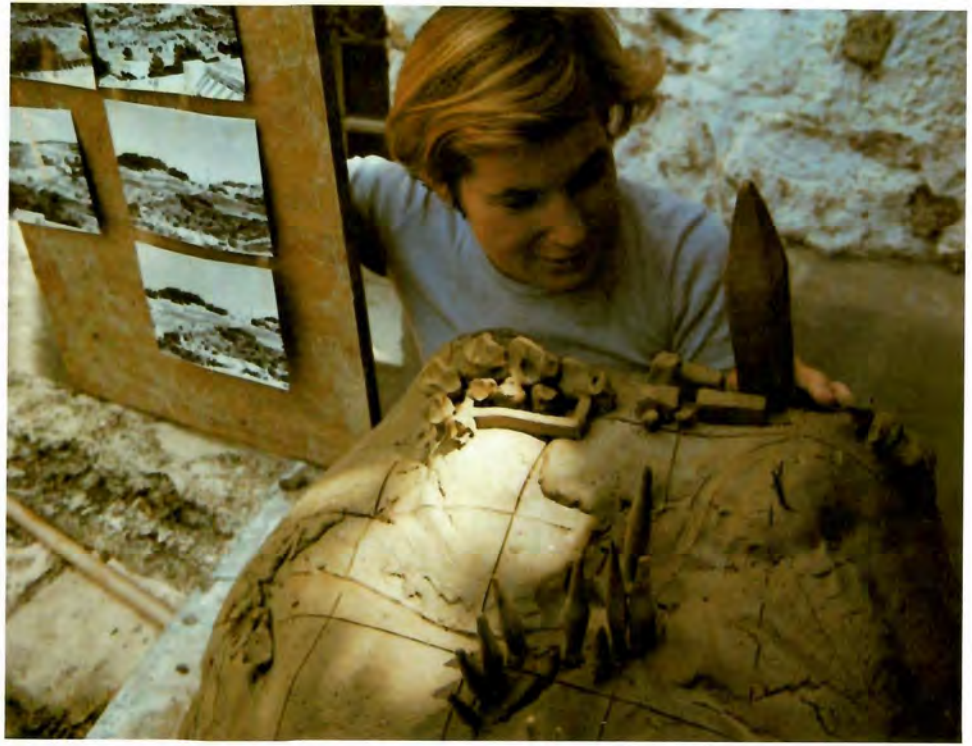

تالا زييف

عندما اتطلع الى الـمنظر، اتخيلـه، ويتكون لدي حبّ استطلاع لـمعرفة ما تحته وما وراءه. لأنني قصيرة النظر، ارى التلـميحات والايحاءات، ومنها تبني مخيلتي الـمنظر مجددًا.

ولدت تالا زييف عام ١٩٤٤، وتسكن وتعمل في القدس.

טלה זיו

כשאני מתבוננת בנוף אני מדמיינת. אני סקרנית לדעת מה נמצא בפנים, מתחת ומאחור. מלבד זה אני קצרת־רואי, וכך, על פי הרמזים שאני מקבלת, ועל פי הדמיון, אני בונה את הנוף מחדש.

טלה זיו נולדה ב־1944, גרה ועובדת בירושלים.

Tala Sive

When I look at the landscape I imagine it. I'm curious about what's in, under, and behind it. Because I'm nearsighted, I see hints and suggestions, and from them, my imagination builds the landscape anew.

Tala Sive was born in 1944. She lives and works in Jerusalem.

ايجئال توماركن

لـماذا الكرسي؟ سحرتني الكرسي دائمًا، فالكرسي هو الاداة الاصطناعية الوحيدة التي يحتاجها الانسان لوضع جسده الاساسي: يـمكنك الـمشي، والوقوف، والاستلقاء دون حاجة الى ما يدعمك، لكن لا يـمكنك ان تجلس بدون كرسي. إن في الكراسي خواص سحرية. هذه كرسي مقدسية. عندما تتطلع الى الـمنظر من خلال إطار الكرسي، يصبح مركزا، ويصبح للاطار معنى. وعندما تصعد يرتفع رأسك فوق الاطار وتتطلع من خلال شبكية هي العنصر الـمقدسي الـمرتبط بسـور الـمدينة. الـهلال للـمسلـمين، والزوجان يهوديان، والصليب مسيحي وهو بـمثابة الاحرف الاستهلالية. ولوح الزجاج على الشرفة، وهي قنطرة زجاجية هشة، يُرجّع صدى زجاج الـمبنى. وتشكل الـمثلثات نجمة داود.

ايجئال توماركن من مواليد عام ١٩٣٣. يعيش ويعمل في تل أبيب.

יגאל תומרקין

למה כיסא? תמיד כיסא היה דבר שריתק אותי. כיסא הוא האביזר המלאכותי היחיד שאדם אינו יכול בלעדיו בתנוחה בסיסית: אדם יכול ללכת, לעמוד ולשכב בלי שום כלי, אבל בלי כיסא אינו יכול לשבת. לכיסא ייחסו תכונות מאגיות. זה כיסא ירושלים. אתה מסתכל בנוף דרך המסגרת של הכיסא, ואז הנוף מקבל מיקוד והמסגרת מקבלת משמעות. כאשר אתה עולה, ראשך נמצא מעל המסגרת, ואז אתה מסתכל דרך חרך, שהוא אלמנט ירושלמי שקשור לחומה. חצי הסהר הוא מוסלמי, הזוג הוא יהודי, הצלב הוא גם נוצרי וגם ראשי תיבות. לוח הזכוכית על המרפסת "עונה" לזכוכית של הבניין. הוא גשר זכוכית, גשר שביר. מן המשולשים אפשר להרכיב מגן־דוד.

יגאל תומרקין נולד ב־1933, גר ועובד בתל־אביב.

Igael Tumarkin

Why the chair? I've always been fascinated by chairs. The chair is the only artificial implement which man needs for a basic body position: you can walk, stand or lie down without the need of props, but you cannot sit without a chair. Chairs have been endowed with magical properties. This is a Jerusalem chair. When you look at the view through the chair's frame, it becomes focussed and the frame assumes a meaning. As you ascend, your head rises above the frame and you look through a lattice which is a Jerusalem element associated with the city wall. The crescent is Moslem, the couple is Jewish, the crucifix is both Christian and serves as initials. The glass sheet on the balcony which is a fragile, glass bridge, echoes the glass of the building. The triangles compose a Star of David.

Igael Tumarkin was born in 1933. He lives and works in Tel Aviv.

منظر וموقع נוף מקום placescape منظر
וموقع נוף מקום placescape منظر וموقع
נוף מקום placescape منظر וموقع נוף
מקום placescape منظر וموقع נוף מקום
placescape منظر וموقع נוף מקום place
scape منظر וموقع נוף מקום placescape
منظر וموقع נוף מקום placescape منظر
וموقع נוף מקום placescape منظر וموقع
נוף מקום placescape منظر וموقع נוף
מקום placescape منظر וموقع נוף מקום
placescape منظر וموقع נוף מקום place
scape منظر וموقع נוף מקום placescape
منظر וموقع נוף מקום placescape منظر
וموقع נוף מקום placescape منظر וموقع
נוף מקום placescape منظر וموقع נוף
מקום placescape منظر וموقع נוף מקום